

εύρισκονται έξω του στοιχείου των, έξω της ίδιας των ατμοσφαιρας. Διά τουτο και δεν τοις ὀρέσκει η τάξις, η γαλήνη, ο πρόξενος. Τὸν θέλουσιν ὀμιλητικὸν, ἀνταλλάσσοντα μετ' αὐτῶν τὸ σιγάρον του, ταπεινον ὡς ἐκεῖνοι, ἀνεκτικὸν, παραβλῶπα, και ἀντι ὄλων τούτων ἀνείζοντες τὸ βαρὺ αὐτοῦ και ἀξιοπρεπὲς βλέμμα και ἀκούοντες τῆς ἐπιτακτικῆς και ἐπιβλητικῆς φωνῆς, δυσανασχετοῦσιν, ἀπελπίζονται.

Ἐντεῦθεν και η κατ' αὐτοῦ καταφορά.

Και τώρα, μετὰ τοιαύτας οἰκτρὰς και ἐλεινάς σκηνὰς, εἰπῆτε σεις ἐὰν δὲν ὀφείλη και ὁ ἀδιαφορώτερος τῶν ἀνθρώπων νὰ παρεμβῆ και νὰ συνηγορήσῃ.

Ὁ Σμυρνιὸς.

ΔΙΑΨΕΥΣΕΙΣ

Ὁ κ. Ν. Ἰωαννίδης ἐκ τῶν ἐγκρίτων Σερραίων, γνωστὸς και ἐνταῦθα διὰ τὴν φιλοπατρίαν και τὰς ὑπὲρ ἐθνικῶν σκοπῶν ἐνεργείας του ἐγένετο ἐσχάτως εἰς Σέρρας, διηρημένως δυστυχῶς και αὐτὰς, ὡς τὴν Θεσσαλονίκη, εἰς συμπολίτευσιν και ἀντιπολίτευσιν, ἀντικείμενον συκοφαντιῶν, ὧν τὴν ἀναίρεσιν ἠναγκάσθη στενοχωρηθεὶς νὰ ζητήσῃ διὰ τῆς δημοσιότητος. Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν και ἡμεῖς αὐτὴν, συνιστῶντες τοῖς ἐχθροῦς του ἵνα μὴ γίνωνται καταγέλαστοι και κᾶπως ἀποτρόπαιοι διὰ τοιούτων ψευδῶν διαδόσεων. Ἴδου αὐτή :

Σέρραι, 12 Αὐγούστου.

Ἐπάρχει ἐνταῦθα σπειρά τις ἀνθρώπων, εὐτυχῶς οὐχὶ Σερραίων, οἵτινες κύριον σκοπὸν τοῦ ἑαυτῶν βίου οἰοῦναι ἐπάγγελμα ἔχουσι τὸ νὰ καταρραδιουργῶσι και τυκοφαντῶσιν ὅτε μὲν τοῦτον ὅτε δὲ ἐκεῖνον ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν. Κάρφος δὲ ἰδίᾳ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν εἶνε οἱ περὶ τὸν Σύλλογον ἄνδρες, οὓς ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ πειρῶνται νὰ παραστήσωσιν εἰς τὰ ἔμματα τῶν ἀπλουστέρων οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλαττον ἢ ὡς αἰσχροκερδεῖς και κλέπτας. Βεβαίως οἱ χρῆστοι και ἔντιμοι ἄνθρωποι ἐξ ἑαυτῶν κρίνουσι και περὶ τῶν ἄλλων ! Οὕτως ἄλλοτε μὲν ἐφωνάσκουν κατὰ τῶν κ. κ. Δημητρίου Θεοδωρίδου, Κωνσταντίνου Καπέτη και Κωνσταντίνου Χόνδρου συκοφαντοῦντες αὐτοὺς, εἴτε ὡς κλέπτοντας τὰ χρήματα τοῦ Συλλόγου, εἴτε ὡς διαχειριζομένους αὐτὰ ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῶν ἐμπορίῳ, τελευταῖα δὲ ἐτόλμησαν οἱ τομβωρύχοι νὰ ταραξῶσι και αὐτὰ τὰ κόκαλα τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Θεοδωρίδου ἱατροῦ, τοῦ ἐπιφανοῦς και πολυκλαύστου ἐκεῖνου συμπολίτου ἡμῶν, ὅστις ἐθυσίασεν ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας, ἄρρητ' ἀθέμιτα λέγοντες, και νῦν διαδίδουσιν ἐνταῦθα γράφουσι δὲ και εἰς τὰς ἐπαρχίας ὅτι ἐγὼ ὡς ἐπόπτης δῆθεν τῶν σχολειῶν ἐλάμβανα ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου 120 λίρας ὀθωμ. κατ' ἔτος. Ἡ πρώτη ἐμοῦ σκέψις, ἀκούσαντος τὰς συκοφαντίας ταύτας, ἦν νὰ παραδώσω τὰ ἀκαταλόγιστα ταῦτα ὄντα εἰς τὸν οἶκτον και τὴν περιφρόνησιν τῶν φρονιμῶν και τιμῶν συμπολιτῶν μου, οἵτινες ἐκ τῶν κατ' ἔτος δημοσιευομένων πινάκων τῶν ἐσόδων και ἐξόδων τοῦ Συλλόγου ἔβλεπουσιν, ἐὰν ἐδαπανῆθη ποτε δι' ἐποπτεῖαν σχολειῶν, και δὴ ὑπὲρ ἐμοῦ και τὸ ἐλάχιστον ποσόν, και κρίνωσι χαρακτηρίζοντες ὡς πρέπει τὰς τοιαύτας διαδόσεις. Ἄλλ' ἀκολούθως, σκεφθεὶς ὅτι πιθανόν ν' ἀπατηθῆ ἔστω και εἰς ἐκ τῶν συμπολιτῶν μου και νὰ πιστεύσῃ εἰς τὰ λε-

γόμενα, θέλων δὲ νὰ φιώσω πλέον τὰ στόματα τῶν ἐπιγνώσει ψευδομένων, ἀπεφάσισα νὰ κατέλθω εἰς τὴν δημοσιότητα και διαψεύσω αὐτοὺς διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου. Τούτου ἕνεκα ἀπήλυθον πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Συλλόγου μέχρι σήμερον (1870—1883) διαχειρισθέντας τὸ ταμεῖον αὐτοῦ ἀξιότιμος κ. Δ. Θεοδωρίδην, Δ. Καπέτην και Δ. Τικόπουλον ἐπιστολὴν, δι' ἧς παρεκάλουν αὐτοὺς ὅπως δηλώσωσιν ἐμοὶ ἐγγράφω, ἐὰν ποτε ὑπῆρξα ἐπόπτης σχολειῶν και ἐὰν ἔλαβα και ὀβολὸν ἀκόμη ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου εἴτε ὑπὸ ταύτην εἴτε ὑφ' οἰανδήποτε ἄλλην ἰδιότητα. Ἴδου δὲ αἱ πρὸς ἐμὲ ἀπαντήσεις τῶν εἰρημένων Ταμιῶν.

Φίλε κ. Ν. Ἰωαννίδη.

Ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπὸ 2 τρέχοντος ἐπιστολὴν ὑμῶν ἐν ἧ λέγεται ὅτι διαδίδουσι τινες ἀπὸ τινος, ὅτι ὡς ἐπόπτη τῶν σχολειῶν ἐδόθησαν ὑμῖν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου λίραι ὀθωμ. ἑκατὸν εἴκοσι (120) κατ' ἔτος, διακηρύντω και ὁμολογῶ ὅτι κατὰ τὸ ἐνεαετὲρ διάστημα, καθ' ὃ διαχειρίσθην τὸ ταμεῖον τοῦ Μ. Φιλ. Συλλόγου οὐδέποτε ἐδόθη ὑμῖν οὐδ' ὀβολὸς ἐκ τοῦ εἰρημένου ταμείου, οὔτε ὡς ἐπόπτη τῶν σχολειῶν, καθόσον τοιοῦτος δὲν ὑπῆρξατε, οὔτε ὑφ' οἰανδήποτε ἄλλην ἰδιότητα, ὥστε τὰ διαδιδόμενα εἶνε ἀνυπόστατα και καθαρὰ συκοφαντία. Διατελῶ κτλ.

Ἐν Σέρραις τῇ 8 Αὐγούστου 1883.

Πρόθυμος
(Ἵπογρ.) Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ.

Φίλε Νικόλαε,

Ἐλαβον τὴν ὑπὸ σημερινῆν ἡμερομηνίαν ἐπιστολὴν σας, και σπεύδω ν' ἀπαντήσω εἰς αὐτήν. Μετὰ λύπης ἀνέγνωσα τὰ ἐν αὐτῇ περὶ τῆς διαδιδόμενης φήμης ὅτι ὡς ἐπόπτης τῶν Σχολειῶν ἐλαμβάνετε ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου λίρας ὀθωμ. ἑκατὸν εἴκοσι κατ' ἔτος, ἀλλὰ δὲν πρέπει ν' ἀδημονῆτε δι' αὐτὸ, διότι εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν κυνικῶν καυμάτων, και οἱ τὰ τοιαῦτα διαδίδοντες εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν αὐτῶν.

Δύο ἔτη χρηματίας ταμίας τοῦ καθ' ἡμᾶς Συλλόγου, και ὡς τοιούτος και ὡς μέλος τῆς δικιούσης ἐπιτροπῆς γνωρίζω ὅτι οὔτε ὡς ἐπόπτης Σχολειῶν οὔτε ὑφ' οἰανδήποτε ἄλλην ἰδιότητα ἐλάβετε ὀβολὸν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου.

Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως και ἀδελφικῆς ἀγάπης.

Ἐν Σέρραις, τὴν 2 Αὐγούστου 1883.

(Ἵπογρ.) Δ. ΚΑΠΕΤΗΣ.

Ἀγαπητὲ φίλε,

Ἀποκρινόμενος εἰς τὴν ἀπὸ 2 τρέχοντος ἐπιστολὴν ὑμῶν ὁμολογῶ ὅτι ἡ πολυετής και μετὰ μεγάλου ζήλου προσπάθεια και ἐργασία ὑμῶν ὑπὲρ τῆς εὐδωσσεως τοῦ σκοποῦ τοῦ καθ' ἡμᾶς Συλλόγου ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ἀκραίφην πατριωτισμὸν ὑμῶν, οὐδὲν δὲ οὐδέποτε και παρ' οὐδενός, καθὰ ἡμεῖς γινώσκομεν, ἐδόθη ὑμῖν χρηματικὸν ποσόν ὡς ἀμοιβὴ δῆθεν τῶν κόπων, οὓς κατεβάλετε, ὑπὸ ταύτην ἡ ἐκείνην τὴν ἰδιότητα.

Ἐν Σέρραις, τὴν 2 Αὐγούστου 1883.

Ὅλος ὑμέτερος
(Ἵπογρ.) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀνωτέρω τριῶν ἐπιστολῶν, ἄς κρίνη ἕκαστος ἂν ἡ εὐάριθμος και εὐτυχῶς ξένη, ὡς εἶπον, σπειρα δὲν ἀπέκτησε δικαίως τὸν τίτλον τοῦ ΣΥΚΟΦΑΝΤΟΥ

Διατελῶ, κ. Διευθυντά, μετ' ἐξόχου τιμῆς και ὑπερήψεως

Ν. Ἰωαννίδης.

ΗΙ ΜΟΥΣΤΙΑΙΣ

Ὅσον ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν σταφίδα αἱ Πάτραι. Ὁ Πύργος, αἱ Καλάμαι, τὸ Ἄργος ἄλλο τόσον διὰ τὸν μούστον (γλυκερὸς) ἢ Αἴγινα, τὰ Μέγαρα και πρὸ πάντων ἡ Ἀττικὴ ἄλλ' οἱ πόθοι των και αἱ εὐχαὶ πρὸς τὸν ὄψιστον

περί βροχής, κατά τὰ τέλη Ιουλίου καὶ ἀρχὰς Αὐγούστου εἰσὶν ἀντίθετοι· διότι αὕτη ζημιοὶ τὰς πρώτας ἀλλ' ὠφελεῖ τὰς δευτέρας, αἵτινες καὶ νύτῃχσαν ἐφέτος. Ἡ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπελθούσα βροχὴ ἔδωκε ζωὴν εἰς τῆς μουστικαῖς πρὸς τὰς ὁποίας συμπίπτει ὁ ἐρχομὸς τοῦ κυνηγιοῦ· καὶ ἰδοὺ ἐπίκειται ἡ ἐναρξὶς δύο πολέμων ἐνὸς κατὰ τῶν σταφυλῶν καὶ ἐτέρου κατὰ τῶν τρυγῶνων, τσαλαπετινῶν, δροτύων κλπ. Αἱ τῶν τοιοῦτου εἶδους πολέμων προπαρασκευαί ἤρξαντο ἤδη ἀφ' ἐνὸς μὲν με μαχαιράκια, σογιαῖδες κολοκοτρωνάκιους, κόφαις, κοφίνια καὶ κορινάκια, κάρρα, ἀμάξια, τουλούμια, βουτσά, βαρέλια, (εἰς τὰ λουτρά τοῦ Δαμασκηνοῦ) βαρελάκια, χωνιά, ταψιά, μέτρα, πατητήρια, λάκκους, ὑπόγεια, ἀγώγια, φωνάς, κλεψίματα, γλέντια πρὸ πάντων νυκτερινὰ καὶ πλείστα ἄλλα διὰ τὸ θῆμα, διὰ τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν τῆς γρηῆς κυρᾶς ἀμπέλου· ἀφ' ἐτέρου μὲ ὄπλα μονόκανα ἢ δίκανα, ἐμπροσθογεμῆ ἢ ὀπισθογεμῆ μὲ πυρίτιδα, χόνδρους (σκάγια) καὶ κύνας δὲ κυνηγετικούς μὲ τσάντες ποικιλόχρους, ὑδρίας (παγούρια) καὶ λοιπὰς προμηθείας. Οἱ πρώτοι κυνηγοὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰσὶν οἱ οἰνοπῶλαι καὶ παντοπῶλαι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, τρέχοντες εἰς τὰ Μεσόγεια. Εἰς τὸ Κοροπί, εἰς τὸ Μαρκόπουλο, οἱ δεύτεροι παντὸς εἶδους ἐπαγγέλματος καὶ οἱ πλείστοι ἄνευ οὐδενὸς τοιοῦτου πρὸς τὸν Δόγγο, πρὸς τὴν περίφημο Βάρη ὅπου τὸ μεγαλειότερο πέραμα τοῦ κυνηγιοῦ.

Ὁ μούστος, πλὴν ὀλιγίστου προωρισμένου διὰ μουσταλευριᾶν, μεταμορφώνεται διὰ τῆς ρητίνης κατὰ τὴν 40 ἡμέρον ζύμωσιν τοῦ ἐν τοῖς βαρελίοις εἰς ρητινίτην οἶνον, τοῦ ὁποίου χρῆσις καταπληκτικὴ ἐγένετο κυρίως εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις, μολονότι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ χρῆσις ἐγενικεύθη ὡς μόνου ἁθωτέρου καὶ ρωστικοῦ ποτοῦ θεωρουμένου. Ὁ μούστος εἶνε τὸ ζωτικώτερον προϊόν τῆς Ἀττικῆς· πρωτεύουσι κατὰ τὸ ποῖον αὐτοῦ καὶ τὸ ποσὸν τὰ Μεσόγεια, ἤτοι οἱ δήμοι Κρωπίας καὶ Λαυρίου, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸ Μαρκόπουλον καὶ τὸ Κοροπί. Αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Πειραιεὺς εἶνε ἡ δεξαμενὴ δέκα ἑκατομμυρίων ὀκάδων οἴνου, μετακομιζομένου ἐκ μόνου τοῦ δήμου Κρωπίας. Ὁ ἐφετεινὸς μούστος ἔνεκα τῆς πεσοῦσης βροχῆς κατὰ τε τὴν ποιότητα καὶ τὴν ποσότητα θέλει φθίσει τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους· ἡ δὲ τιμὴ μειζῶν ὑπολογίζεται ἐφέτος μὴ ἐπιδρῶντος ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ οἴνου ἐπιβαλλομένου φόρου κατὰ τὸ νέον φορολογικὸν σύστημα. Ἡ τιμὴ ἐκάστης μπότσας (δύο ὀκάδων) ἄχρι τοῦδε ἴσταται εἰς 50—60 λεπτά, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ πρῶτοστοιχισμένου μούστου καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα· φαινόμενη ὅτι θὰ κυμανθῆ μεταξύ 70—80 λεπτῶν· ἤδη ὑπάρχει μεγάλη ἀπραξία, ὡς τοῦτο συμβαίνει πάντοτε· περὶ τὰ τέλη ὅμως τοῦ τρέχοντος δεκαπενθημέρου θέλει λάβει χώραν ἡ πυρετώδης ἀγοραπωλησία, ἥτις μολις διαρκεῖ πέντε ἡμέρας.

Μέρος τοῦ ἐκ Μαρκοπούλου μούστου μεταφέρεται διὰ θαλάσσης, ἐκ τοῦ ὠραίου λιμένος Πορτο-Ράπτη εἰς τὴν Εὐβοίαν, Σύρον καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Κυνοῦριαν· ὁ δὲ τοῦ δήμου Λαυρίου καταναλίσκεται ἅπα· εἰς τὸ Λαύριον. Εἰς Ἀθῆνας καὶ Πειραιεὶ δὲν καταναλίσκεται μόνος ὁ ἐκ τοῦ Δήμου Κρωπίας εἰσαγόμενος μούστος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐκ τῶν ἄλλων δήμων ἤτοι τοῦ Δήμου Ἀχαρνῶν, τῆς Φυλῆς τῆς Ἐλευσίνας, τῶν Μεγάρων καὶ τῆς Αἰγίνης, ὅστις ἀναμιγνυόμενος συνήθως μετὰ τοῦ πρωτεύοντος ἐκ τοῦ Μαρκοπούλου καὶ Κοροπῆς γίνεται ἐπίσης λαμπρός. Ἡ δὲ ρητίνη, τὸ δεύτερον συστατικόν, ἐξ οὗ καὶ τὸ γινώρισμα τοῦ ρητινίτου οἴνου συλλεγομένη ἐκ τῶν λαμπροτέρων διὰ τὸ πικρὸν πρασινοκίτρινον χροῶμα καὶ ὑ-

γεινοτέρων ἐκ πεύκης (πίτυος) δασῶν τῆς Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος δὲν εὐρίσκεται εἰς ζήτησιν ἐπι· οὐγ' ἤττον διατρεῖται ἢ τῆς προστοιχισμένης τιμῆ τῶν 40—50 λεπτῶν κατ' ὀκτῶν. Ἀλλ' αὕτη ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ αὐξάνει ἢ ἐλαττοῦται ἐν ὅλῳ· ἀντιστρόφῳ λόγῳ τοῦ ποσοῦ τοῦ μούστου.

Ἄγροτης-Μεσογείων

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἐγκυμοσύνη 57 ἐτῶν! Μία γυναῖκα 8½ ἐτῶν ἀπέθανεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ἡ ἰατρικὴ νεκροψία ἀνεῦρεν ἐντὸς τῆς ὑστέρας τῆς ἐν ἐξοίδημα ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἢ ἀποθανούσα ἀπὸ τοῦ 28ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῆς, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται ἄλλην ἐνόχλησιν εἰμὴ τὸ βάρος τὸ προξενούμενον ὑπὸ ξένου ὄγκου. Ποία ὅμως ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξὶς τῶν παρευρισκομένων ἐν τῇ αὐτοψίᾳ ὅταν ἀφοῦ ἠναίχθη τὸ ἐξοίδημα διὰ τῆς πρίονος παροστηρίθη ἐν μέσῳ τῆς κύστεως ἐμβρυον ἄρτιον, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀλλοιώσεως, ἡλικίας ἐπάνω κἀτου ἐξ ἡ ἑπτὰ μηνῶν! Οἱ δόκτορες τὰ ἔχασαν σχεδόν, διότι πρῶτην φορὰν παρουσιάζεται εἰς τὴν ἐπιστήμην τοιοῦτο μοναδικὸν φαινόμενον. Ἐγνώριζον ἀναλόγους ἐγκυμοσύνας 26, 28, 30, 31, 46 ἐτῶν· ἀλλ' ἐγκυμοσύνη 57 γρόνια διαρκέσασα οὔτε ἔς τὸν ὕπνο τους δὲν εἶχαν ὄνειρευθῆ. Μὰ τί κοιλιά ἦταν ἐκεῖνη! Τώρα δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν ἐπιστημονικῶς τὰς θαυμαστάς ἔς τὰ παραμύθια καὶ τὸν ἡμέτερον καραγκιόζην γεννήσεις παιδιῶν ἐν πλήρει ἀκμῇ σώματος καὶ πνεύματος, μὲ μακρὰν γενειάδα καὶ μακρυτέραν φλυαρίαν· προσέτι καὶ τὴν γέννησιν τοῦ Ἰσαὰκ ὑπὸ τῆς ἐννενηκοντοῦτιδος Σάρρας...

Πῶς ἡσυχάζουν τὰ κύματα. Εἶνε γνωστὸν τὸ μέσον τῆς κατευάσεως τῶν κυμάτων δι' ἐλαίου, χυνομένου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν. Ἀλλ' ἐν παλαιὸν βιβλίον ὁμιλεῖ περὶ ἐνὸς ἄλλου μέσου, πολὺ ἀποτελεσματικώτερου ἢ τὸ ἔλαιον· καὶ τοῦτο εἶνε ὁ τενεκές. Σταγόνες τοῦ ἐλαίου ἀπομακρύνονται φερόμεναι ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἐνῶ κιβώτια τενεκεδένια ἐκτεινόμενα εὐρύτερον τῶν σταγόνων τοῦ ἐλαίου, καὶ προσκολλώμενα εἰς τὸ πλοῖον, δὲν δύναται νὰ ἀπομακρυνθῶσιν αὐτοῦ εἰμὴ ἐπὶ μακρὰν ἀπόστασιν. Λοιπὸν: λαμβάνοντες βαρέλια, πεπληρωμένα ἀέρος, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ διαπεράσῃ τὸ ὕδωρ, ἢ κάλλιον τετράγωνα κιβώτια ἐκ λευκοσιδήρου, μήκου ἐξ ἑως ὀκτῶ ποδῶν, καὶ ἐνὸς ἢ δύο ὕψους, γεμισμένα ἐξ ἴσου μὲ ἀέρα. Τὰ πλοῖα θὰ ἠδύνατο παντοτε, χωρὶς νὰ αὐξήσωσι πολὺ τὸ φορτίον των, νὰ εἶνε ἐρωδιασμένα μὲ δωδεκάδα τοιούτων, συννωμένων διὰ σχοινίων, τὰ ὁποῖα ἔρκει νὰ ρίψωσιν εἰς τὰ κύματα, κατὰ τὴν κρισιωτέραν ὥραν τῆς τρικυμίας. Αὐτὰ συμβουλεύει τὸ παλαιὸν βιβλίον, ἀλλὰ δὲν ἠξέσσομεν ἀν ἡ κυματοσώτεια συμβουλή του παρέχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὴν παροιμίαν: Καῦμένοι παλθοὶ, καῦμένα βώδια!

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Γκόρετς, 4 Σεπτεμβρίου. Τρεῖς ἐμάδες νομιμοφρόνων, συνελθούσαι χθὲς ἐνταῦθα, ἀνεγνώρισαν τὸν κόμητα τῶν Παρισίων ἀρχηγὸν τοῦ Οἴκου τῆς Γαλλίας.

Παρίσιοι, αὐθιμέρον. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ σπουδαίας ἐπικουρίας εἰς Τονκίνην ὅπως ἡ ἐκστρατεία τελειώσῃ τὸ ταχύτερον.